

2006. ŐSZ

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

X. évf. 3. szám

INDULJUNK KRISZTUSSAL!

Az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! (Móz 34,6b)

Talán ismerős előttünk néhány olyan alkotás, amelyen a festő vagy más képzőművész Mózes alakját

igyekszik bemutatni a kíváncsi érdeklődőknek. Ernst Barlach fából mintázta meg Isten szolgáját, egészen különleges módon. Első látásra azt gondolná az ember, hogy a szobor egy idős, ámde bölcs tudóst ábrázol. Hosszú szakállá, hosszú haja és hosszú köntöse mintha erre utalna. A szoboralak azonban kezében görcsösen tart valamit: a két kőtáblát. Ujjai szinte belemélyednek a faragványba, és felmerül bennünk a kérdés: vajon miért szorítja annyira, mitől fél? Fél, hogy elveszik tőle, vagy talán attól, hogy elejti? Talán a másodsor megkapott ígérekre vigyáz ennyire? Mert tudjuk jól, hogy amíg Mózes a

hegyen Istennel tárgyalt, a keménynyakú, engedetlen nép bálványszobrot kezdett el tisztelni. Mózes

mérhetetlen haragjában az Istentől származó kőtáblákat a földhöz csapta, megsemmisítette.

Vajon lehet-e újat kezdeni ott, ahol úgy tűnik, valami végérvényesen elromlott? Vajon lehet-e korrigálni ott, ahol valami végzetes történt? Vajon lehet-e Istenhez fordulni ismételten bizalommal akkor és ott, ahol törvényeit lábbal tiporják? A fentebb említett ige tanúsága szerint lehet. Akkor hangzik el ez a mondat, ez a vallomás, amikor Mózes újra megbizonyosodik arról, hogy Isten kedély-

Ernst Barlach: Mózes

állapota nem olyan, mint a mienk. Isten ígéretei nem tűnnek el a változó idővel. Isten szövetsége sziklaszilárdan

megáll bármilyen körülmények között. Isten azt akarja, hogy minden ember megismerje az Ő nagylelkűségét. Azt a nagylelkűséget, melyet Fiában, Jézusban ajánlott fel mindenkinek: lelkésznek és gyülekezeti tagoknak egyaránt.

A szeptemberi hónap az iskolai év és a gyülekezeti munkaév kezdete. Az új induláskor jó lenne felismerni és erőt meríteni ennek az igének az üzenetéből. Az új kezdet akkor lehet eredményes, ha templomunk szélesre tárt kapujával együtt a szívünket is kitárjuk.

Akkor találunk igazi meghallgatásra, ha önmagunkon túl meglátjuk azokat is, akikhez indulnunk kell. Mi már többet tudunk, mint Mózes egykor: mi már nem kőtáblát szorongatunk a hónunk alatt, hanem a krisztusi szeretet van elültetve a szívünkbe. Ez a krisztusi szeretet arra vár, hogy szétosszuk gyülekezetünkben és ott, ahol szükségét látjuk ennek. Azt kívánom, hogy törekedjünk erre ebben a munkaévben is.

Blázy Árpádné

GYÜLEKEZETI HÉTVÉGE

2006. október 13–15.

Október 13. péntek

17.15 óra

Az 1956-os forradalomról készült kiállítás megnyitója

A kiállítást rendezte: Schermann Ákos

18 óra

Nyitó áhítat: Blázy Árpád

Előadás: *Felelősségünk*

Dr. Reuss András, egyetemi tanár

20.30 óra

Iffúsági táncház – A táncokat betanítja és az est házigazdája: Basa István

Október 14. szombat

16–18 óra

Gyermekprogram a gyülekezeti teremben

Vezeti: Blázy Árpádné

18 óra

Ünnepi vespera és egyházzenei hangverseny, amelyen elhangzik J. S. Bach BWV 96. kantátája.

Vezényel: Bence Gábor

Igét hirdet: Joób Máté

20 óra

Klub-est – Házigazda: Ittész András

Október 15. vasárnap

11 óra

Ünnepi istentisztelet – Igét hirdet: Zele-nák József sepsiszentgyörgyi esperes

12.30

Közös ebéd

14.00

Az ünnepi sorozat zárása

BESZÉLGETÉS DR. ITTZÉS ANDRÁSSAL, GYÜLEKEZETÜNK ÚJ FELÜGYELŐJÉVEL

– Kedves Felügyelő úr! Milyen gondolatok jártak a fejében, amikor megválasztották?

– Tudom, hogy közhelynek tűnik, de nem volt könnyű a jelöltség elvállalása körüli időszak. Most már, hála Istennek, túl vagyunk ezen, és elődöm példamutató hozzáállása sokat segített a kezdésnél.

Tudtam, hogy ha felügyelővé választanak, akkor aktívan szeretném végezni a feladataimat, és ez sok munkát fog jelenteni. Családom – négy gyerekünk – és két helyen végzett munkahelyi elfoglaltságaim mellett természetesen nehéz ez a vállalás, mégis az Úristenben bízva remélek erőt és jókedvet hozzá.

– Talán nem is tudja mindenki, hogy milyen munkát is végez egy felügyelő? Mi a feladata?

– Az valószínűleg közismert, hogy a felügyelő vezeti a hivatalos testületi üléseket, és nálunk a hirdetések felolvasása révén az istentiszteleti szolgálatban is részt vesz. Lényegileg azonban azt mondják ki az egyházi törvények, hogy az igazgató lelkésszel együtt ő a felelős vezetője a gyülekezetnek. Az igazgató lelkész és a felügyelő együtt hoz döntést minden olyan kérdésről, ami nem tartozik a presbitérium hatáskörébe, illetve nem tartozik a lelkészek lelkipásztori tevékenységének lényegéhez. Különösen nagy felelőssége van a felügyelőnek az anyagi és jogi ügyekben, illetve minden olyan szervezeti kérdésben, mely a közösség gördülékeny működését biztosítja. A kelenföldi gyülekezet „nagyüzem”: több lelkésze és alkalmazottja van, és – legalábbis az evangélikus gyülekezetekhez mérten –

viszonylag nagy a pénzforgalma, ezért gyakran kerülünk döntési helyzetbe.

– Milyen célkitűzései vannak felügyelőként?

– Annak idején papgyerekként is megismerhettem a lelkészi és gyülekezeti életet, tizenkét évi presbitériumi tagság után pedig rendelkeztem már előzetes tapasztalatokkal a kelenföldi gyülekezet működéséről is, így voltak konkrét elképzeléseim.

Nagyon örültem, hogy a presbitérium már az elmúlt évben havonta ülésezett, mert mindig is fontosnak tartottam, hogy aktívan működjön ez a testület. Ezt a gyakorlatot feltétlenül szeretném folytatni. Szeretném, hogy mindig számíthassanak rám a lelkészek, az adminisztratív munkákban is minél több segítséget igyekszem nyújtani. A zsinati jogi bizottságában végzett tevékenységem itt előnyt jelent, tájékozottságot ad.

Természetesen szeretnék továbbra is intenzíven részt venni a gyülekezet életében. Jó lenne a gyülekezet minden csoportjára rálátni, igaz, ezt igen nehéz a gyakorlatban megvalósítani.

Meggyőződésem, hogy egy gyülekezet akkor működik jól, ha az élete, működése a személyességre épül, ezért tartom fontosnak a személyes kapcsolatokat. Ma már a normális napi kapcsolat fenntartásában segíthetnek a telefonbeszélgetések, vagy akár az e-mailváltás is. Örülök, ha bárki megkeres, és elmondja, amit a gyülekezetünkről gondol.

Célom még, hogy – elődömhöz hasonlóan – én is mindenkiben erősítsem a gyülekezetért érzett felelősségérzetet. Ez számomra a lelkészeinkért és egymásért való imádságot, az anyagi áldozatot és a személyes jelenlétet egyaránt jelenti.

– *Sokan tudják, de talán nem mindenki, hogy a gyülekezet mely részéhez kapcsolódik a legerősebben?*

– Megerősítő közösségemnek érzem az énekkart és a házaspáros kört, de viszonylag jól ismerem a gyülekezetben végzett gyerekmunkát is feleségemen és gyerekeinken keresztül. Egész ismerősként mozogok azonban a gyülekezet múltjában is: a kilencvenes években egyházunk ifjúsági egyesülete, a MEVISZ készített egy kétkötetes kiadványt (*Nem voltam egyedül* címmel), melyben a múlt-

ról tanúskodó, Krisztus-követésben példát adó időskorú lelkészeket és laikusokat kérdezett meg, komoly kutatói háttérrel ellátva. Nagy öröm számomra, hogy e kötetek összeállítása során én beszélgethettem *Bencze Imre* korábbi lelkészünkkel és *Sulyok Imre* – akkor még aktív – kántorunkkal. Ebben az időben gyakran keresgéltem a régi irattári anyagok között, csakúgy mint a 75 éves kiadványunk készülése körül. És ha már a gyülekezettörténetnél tartunk: számomra külön kapcsolódási pont, hogy *Komjáthy (Kring) Jenő* egykori kelenföldi felügyelő a dédanyám testvére volt.

– *Hogyan tekint vissza a megválasztása óta eltelt néhány hónapra?*

– Úgy érzem, jól indult a közös munka a tisztújítás után. Feladat van bőven, különböző testületekben megtartottuk az első üléseket, és a nyár sem volt eseménytelen. Folynak a felújítási munkálatok, küzdöttünk az esőzés okozta beázással és károkkal, és most már indul az új munkaév is a sűrű programokkal. Ha a munka mellett megmarad az imádságra szánt idő, akkor úgy érzem, nem maradunk magunkra a folytatásban sem.

– *Sok erőt és áldást kívánok a feladatokhoz, a felügyelői tisztség betöltéséhez, és nagyon köszönöm a beszélgetést!*

Mády Erzsébet

Szeretettel hívunk mindenkit az októberi rendhagyó szeretetvendégségünkre, melyet **Személyes visszaemlékezések az 56-os forradalomról** címmel tartunk 2006. október 7-én, 17.30-tól a gyülekezeti tanácsteremben (Bp.-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség 1114 Bp. Bocskai út 10.).

Schulek Mátyás személyes visszaemlékezéseit követően lehetőség nyílik arra, hogy megosszuk egymással emlékeinket és gondolatainkat. Nagy szeretettel hívjuk a gyülekezet minden korosztályát erre az alkalomra!

KAPCSOLATOK ÁPOLÁSA

2006. május 16-án a székesfehérvári nyugdíjas bibliakör tagjai érkeztek hozzánk látogatónak. Káv és süteményezés után elindultunk a Sziklakápolnába, ahol idegenvezető várta kicsiny csapatunkat. Itt megismerkedhettünk a kápolna történetével, illetve külön kérésre megtekinthettük azt a termet, amelyben gyönyörű falfaragások láthatóak. Az egész terem berendezése egy erdélyi származású meszter adománya, aki 75 éves korában

kezdte el ezt a munkát, és a mai napig mindig valami újdonsággal lepi meg az itteni katolikus gyülekezetet. Innen a Nemzeti Múzeumba mentünk, ahol megtekintettük az Oroszországból hazakerült sárospataki könyvgyűjteményt. Sajnos, a sok lépcső miatt egyes testvérek nem tudták vállalni ezt a programot. Az itt eltöltött idő után a Deák téri gimnáziumban megebédeltünk, és még arra is maradt időnk, hogy az Evangélikus Múzeumban megtekinthessük a híres hímes/mívestojás kiállítást. Jó volt egy kicsit újra együtt lenni, közös élményeket szerezni. Reménykedve várjuk a kapcsolat ápolásának a folytatását.

Mike Ferencné

BUDAPEST-KELENFÖLD – SEPSISZENTGYÖRGY

Az Evangélikus Élet augusztus 20-i számában kétoldalas beszámoló jelent meg az erdélyi testvérgyülekezeti kapcsolatokról. Ennek keretében szó esett a kelenföldi gyülekezet és a sepsiszentgyörgyi evangélikus gyülekezet 65 éves kapcsolatáról is. Mivel hely hiányában a cikk csak rövidített formában jelenhetett meg, ezért úgy gondoltuk, hogy jelen Hírlevelünkben e cikket teljes terjedelmében közöljük.

Egy igen fontos és emlékezetes magyar vonatkozású történelmi eseménynek köszönhető az, hogy a két gyülekezet között – 65 évvel ezelőtt – létrejött a testvérgyülekezeti kapcsolat. 1940. augusztus 30-án a – Németország és Olaszország külügyminisztereinek vezetése alatt álló – Bécsben székelő döntőbíróóság meghozta a magyar-román vitával kapcsola-

tos ítéletét (II. bécsi döntés): Észak-Erdély, Székelyföld Nagyváradal és Kolozsvárral együtt visszakerült Magyarországhoz (43,591 km – 2 185 000 lakossal, melyből 1 123 000 volt a magyar).

Ennek kapcsán 1940. szeptember 1-én Sepsiszentgyörgy központtal önálló evangélikus missziói kör alakult Székelyföldön, amelyet Turóczy Zoltán akkori tiszakerületi püspök nagy örömmel üdvözölt, és Bayer Aurél addigi brassói segédlelkészt – az anyagi támogatás mellett – mint missziói segédlelkészt státuszba vette egyházkerületében. A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházköztség ua. – Szántó Róbert lelkésszel az élen – testvéregyházává fogadta a sepsiszentgyörgyi missziói kört, úrvacsorai kegyszereket ajándéko-

A sepsiszentgyörgyi evangélikus templom

zott a gyülekezetnek, és évi 1200 pengő segílyt ajánlott fel. A testvérkapcsolatot évtizedeken át sajnos nem lehetett hivatalosan ápolni, ám a szálak újra szorosabbá fűzéséhez egy másik emlékezetes és sokaknak felejthetetlen egyházi esemény adott igazi lökést. Az 1984-es budapesti LVSZ nagygyűlés alatt nyílt lehetőség arra, hogy a két gyülekezet akkori lelkésze (Bencze Imre és Bajkáné Fejér Katalin) személyesen találkozzanak, és kezdetét vegye az azóta is tartó szorosabb kapcsolat. A kilencvenes években a gyülekezeti vezetőkön túl csoportos látogatásokra is sor került mindkét gyülekezet részéről. Új fejezetet jelentett a sepsiszentgyörgyi testvérek életében az addigi imaházukat felváltó új templom átadása. A két gyülekezetben történt lelkészváltásokat követően, az új évezred elején tovább

folytatjuk az elődök által már kijárt utat. A testvérgyülekezettel és jelenlegi lelkészével, Zelenák József püspökhelyettes úrral igazán szoros és testvéri kapcsolatot ápolunk. Az utóbbi években – hol itt nálunk, hol Sepsiszentgyörgyön – rendszeresen találkoztunk a gyülekezettel, annak elnökségével vagy egy-egy Budapestre látogató testvérrel. Legutóbb – szervezett formában – tavaly augusztusban gyülekezetünk ifjúsága töltött egy felejthetetlen hetet Székelyföldön, melynek sikerén felbuzdulva szeretnénk a közeljövőben egy újabb gyülekezeti szintű látogatást is szervezni. A meghívást már megkaptuk...

A több mint hat és fél évtizedes testvérkapcsolat ma is igen sokat jelent mindkét gyülekezetnek! A sepsiszentgyörgyi testvérek az úrvacsoraosztáskor használatos – Kelenföldről ajándékba kapott – kegytárgyak által gondolatban és lélekben mindig velünk vannak, minket pedig az oltárunkon lévő külön gyertya emlékeztet istentiszteletről istentiszteletra gyülekezetünk testvéregyházaira.

Blázy Árpád

Gyülekezetünk ifjúsága a bálványosi Büdös-barlangnál 2005-ben

GYEREKTÁBOROK

Milyen jó érzés a szülőknek, ha tudják, hogy a gyerekek jó helyen van nyáron! Egy gyülekezetnek is jó érzés, ha nyáron is van élet. A két jó érzés egyszerre valósult meg az idei kelenföldi hittantáborban. A kicsikről Blázy Árpádné Márti és segítői Harmati Béláné Cili, Nagy Zsófia és Sütő-Nagy Kriszta, a nagyokról pedig Joób Máté és segítői, Holczinger Ildikó és Réthelyi Orsi gondoskodott. A táborok hangulatát az olvasók is megérezhetik az itt következő két beszámolóból, egy gyerek és egy felnőtt tollából.

„Szívesen mennék jövőre is táborba!”

2006. július 30 – augusztus 5-ig Csákváron voltunk hittantáborban.

Én még soha nem voltam táborban, nagyon izgultam, hogy milyen lesz...

Délután 4 órakor indultunk a templom elől. Gyorsan odaértünk, és elosztottuk az ágyakat. Megnéztük a szobákat, és kezdtünk megismerkedni egymással.

Sok minden történt velünk. A reggeli tornán lihegtünk, minden étkezés előtt és után énekeltünk, imádkoztunk. A délelőtti áhítat – ahol énekeltünk, Máté bácsi gitározott – után játszottunk az udvaron. Utána jött Márti néniékkel a foglalkozás. Feladatos füzetet kaptunk, amit megoldottunk, gyurmáztunk, a családnak ajándékot készítettünk! Ebédelni egy közeli oviba mentünk el.

Ebéd után jött a csendes pihenő – amikor néha kártyáztunk is. A délutáni áhítatot a vacsora követte. Az esti fürdés után lehetett menni mackósat játszani a nagyterembe. Este 10-kor volt villanyoltás!

Az első áhítaton TT-t húztunk (TT = titkos tesó). Egész héten titokban aranyos, kis ajándékokkal kedveskedtünk a TT-nknek. Csak a hétvégén derült ki, hogy ki a TT!

Nagyon jól éreztem magamat a táborban. Jó volt a társaság, mindenki aranyos volt! Szívesen mennék jövőre is!

Tábori Zsófi (most leszek 9 éves)

Tankcsapda az áhítaton

Valamit ki kell találni – járt a fejemben, amíg azt a néhány fiút kerestem, akik már harmadik napja éreztették lázadó kamaszkoruk minden erejével, hogy unják az áhítatokat, és részükről a tábori életnek ezt a részét nyugodtan ki lehetne iktatni. Pedig az idén Csákváron rendezett hittantábor nagycsoportjának a többi programján, úgy láttuk, mindenki élvezettel vett részt. Az „A mi istentiszteletünk” témán belül voltak nagy beszélgetések, oltárképfestés, színjátás, vetélkedők, nem is beszélve az éneklésekről, játékokról, kirándulásról, fociról, éjszakai túráról. Valamit mindenképpen ki kell találni – járt tovább a fejemben, ahogy végigrohantam a szobákon, a konyhán, még a templom karzatára is felmentem, de néhány alvó denevéren kívül itt sem találtam semmit. A nagyteremből kiszűrődött a vidám közös éneklés hangja. Kicsik és nagyok együtt készülődtek az áhítatra, de én még mindig nem találtam meg a szökevényeket. Végül valami belső indítástól vagy elfojtott kuncogás hangjától vezérelve sikerült előbányászni őket, kit a nagyfiúszoba szekrényéből, kit az ágy

alól. Valamit ki fogunk találni, jó? – ígértem nekik, ahogy betereltem őket a terembe.

Ki is találtunk valamit. A kiscsoportos beszélgetésen aznap – az istentiszteleti énekről és zenéről lévén szó – úgy osztottuk fel a társaságot, hogy külön kerültek azok, akik szeretik az egyházi énekeket és azok, akik nem. Az utóbbi csoportba hat fiú és két lelkesen asszisztáló kislány került. Először minden sértettségüket kipakolták: hogy lassú és unalmas az istentiszteleti ének, és olyan magas hangon kezdik, hogy lehetetlenség bekapcsolódni, meg egyáltalán, mi nem az ilyen zenét szeretjük. Hát akkor milyen? – volt a következő kérdés, és csak kapkodtam a fejem, ahogy egymást túlharsogva gyözködtek a különböző együttesek kiválóságáról. Volt, aki a kemény rockra

esküdött, volt, aki a rap zenére, vagy inkább a lágyabb táncdallamokra. – És szerintetek ezzel a zenével is lehet Istent dicsérni? – Na, erről megint hosszúságos és szenvedélyes vita következett, és a kritikus hangulat lassan átcsapott izgatottba, majd lelkesbe, ahogy elkezdünk együtt terveket szőni egy olyan áhítat megvalósítására, amiben az ő zenéik és énekeik szerepelnek. Ebből született – két nappal később és több felfokozott hangulatú, végigénekelte próba után – a „Tankcsapdás áhítat”. Egy keményebb hangzású gitáros énekkel kezdődött, de volt benne zsoltár, amit a csapat egy külföldi rock együttes zenéjére énekelte együtt, aztán meghallgattuk a Tankcsapda nevű népszerű együttes számát. Jóób Máté lelkész ennek refrénjéből kiindulva („Adjon az ég, mindent, amit szeretnék!”) jutott el a

Oltárkép készül

krisztusi üzenetig. Imákat is válogattak a kritikus fiatalok, ezeket maguk olvasták fel. Egy másik Tankcsapda szám, a közismert „Mennyszág Tourist” szövegét már nem csak az előkészítő csoport tátogetta együtt az énekesseel, közben tépve képzeletbeli gitárjának húrjait, hanem szinte az egész társaság.

Kiderült, hogy ha sajátjának érzi, a

legkeményebb lázadónak is fontossa válik az áhítat. Elcsíptem az előkészítő csoport egyik – két nappal ezelőtt még az ágy alatt menedéket kereső – tagjának beszólását a mellette álmosan üldögélő kis elsősnek: „Figyelj már oda, nem érted, hogy ez áhítat!”

Réthelyi Orsi

Délelőtti foglalkozás

Reggeli áhítat

„CSERKÉSZTÁBORBAN JÁRTAM”

Mióta fiaim cserkészek, minden családi és egyéb programot az őrsgyűlés, a kirándulás, a portya illetve a tábor időpontjához igazítunk, mert mindezek „kihagyhatatlanok”. A táborozás pedig a nyár csúcspontja számukra. Már a készülődés is izgalmas: jelmezvarrás a keretmeséhez, útravalók beszerzése, hátizsákok megtömése. Jó látni a táborba indulók várakozással teli, majd a táborból megérkezők fáradt, mégis élményektől sugárzó arcait, hallgatni a sokszor napok, sőt még hetek, hónapok múlva is eszükbe jutó emlékeket.

Az idei évben egy különleges élményben lehetett részem, ugyanis családi nyaralásunk során pár héttel a sátorbontás után felkerestük a közeli tábor helyszínét.

Még le sem tértünk az erdei útra, már harsogva kiáltozták fiaim:

– Arra van az állomás, onnan cipeltük a hátizsákokat.

– Itt métáztunk, emitt pedig a kapu állt.

Közben beértünk az erdőbe, mely olyan volt, mint bárhol másutt, de a nemrég még itt táborozók tudták, hogy:

– Ez az út vezetett a sátrunkhoz.

– Ott volt a tűzrakóhelyünk.

– Ezt a fát én vágtam ki.

– Ide építettünk egy kis hidat, erről esett bele valaki a vízbe.

– Ez volt a kilátóhelyem, itt pedig a függőágyaink voltak.

A még táborot nem látott kisebb gyerekek értetlenül néztek körül és ontották a kérdéseket:

- Hol fért el itt egy sátor?
- Honnan tudod, hogy pont itt volt?

Miközben egyik fáról a másikra pillantottunk, és próbáltuk odaképzelné az emlékképeket, egyre beljebb kerülünk az erdőben.

– Nézd, anya, mekkora kereszt! – kiáltották a kicsik. Végre találtak valamit, ami kézzelfogható, felismerhető, emberi kéz alkotta. Ma már mindössze csak ez a feszület hirdeti, hogy itt nemrég még táborozók jártak.

E helyen szeretnék köszönetet mondani a cserkészvezetőknek, amiért tanítják gyerekeinket a természet szere-

tetére, tiszteletére és megismertetik velük, hogyan lehet az erdő egy darabkáját pár napra lakóhelyül venni, majd visszaadni azt úgy, ahogy kapták. Öröm volt látni, hogy amíg mindenütt más-hol a szemünket bántotta az elszórt szemét, itt még a táborozás nyomait is csak nehezen fedeztük fel.

Kérve az erdőből a velünk nyaraló 10 éves rokon fiú szavai zökkenettek vissza minket a valóságba:

– Milyen jó nektek, cserkészeknek! Én falun lakom, mégsem tudok ilyen jó dolgokban részt venni.

Zacher Edina

„ÉLET AZ ÖRÖK ÉLET FELŐL”

Ifjúsági csendesnapok Albertin

Ezzel a címmel tartottuk meg idén a már hagyományosnak számító tanévnyitó ifjúsági csendesnapokat. Albertinán három napot eltöltve próbáltunk utat keresni egy tartalmasabb élet felé, egy olyan élet felé, amelynek végén nem az üresség, a semmi várja az embert, hanem az örök élet. Egy-egy előadást hallgattunk meg, az élet utáni élet fontosságáról, valamint magáról az

életről, amit élünk itt a Földön. A sokféle magyarázat – evolúció és társai – után mi megpróbáltuk Istent a közép-pontba helyezni. Nem akartuk a könnyebbik lehetőséget keresni, ahogy azt sokan teszik napjainkban. Fórumokat tartottunk, melyben mindenki kifejt-hette véleményét az adott kérdésekben, és csoportokat alkotva próbáltuk meggyőzni a másik oldalt saját érveinkkel. Így veséztük ki többek között az evolúció és a teremtés kérdéskörét, de az öröklétről vagy éppen a születésről, és az az előtti életéről is nagy beszélgetéseket tartottunk. Persze nem jutot-tunk világmegváltó felfedezésekre, hiszen az már megtörtént, Jézus is így szól: Az életet hoztam el nektek. És ez az, amit mi kerestünk, ez az, amit a mai napig is kutatunk, mert nem elégszünk meg azzal, hogy a halálunk után csak úgy elporlad a testünk. Fontosnak tart-

Esti áhítat

juk lelkünk öröklétét, és az ehhez vezető utat, legyen az akármilyen nehéz és viszontagságos.

A tanévkezdés előtt jólesett egy pár napra elvonulni a világ elől, elmélkedni, válaszokat keresni, hisz ez erősít meg minket, ez segít minket a nehéz pillanatokban. A tudat, hogy van valaki, akibe kapaszkodhatunk akkor is, ha senki másunk nincs, akkor is, ha mindenki elhagyna minket, Isten hú marad hozzánk, és egyre csak erősebben hív minket magához. Jólesik, hogy valaki felhívta erre a figyelmünk, jólesik ez az érzés.

Köszönjük a szervezőknek, Blázy Árpádnak és Babka Lászlónak, hogy segítettek rájönni ezekre az alapigazságokra, hogy bebizonyították: az életünk tényleg több, mint néhány évtizednyi véletlenek sorozata és folyamatos sodródás a semmiben. Sőt pont ellenkező-

Activity...

leg, Isten művében nekünk is fontos szerepünk van.

Pusztai Péter (gimnazista)

NYÁRI „LEVÉL” AZ IFJÚSÁGNAK

Kedves Ti!

Jelentem, tegnap sikeresen megérkeztünk Fertőrákosra, ahol egy fergeteges hetet töltöttünk együtt, mi, kelenföldi ifisek. Vasárnaptól vasárnapig táboroztunk egy régi kőház udvarán, és a „Muszájtábor” (vagy-mindenki-vagy-senki) címszóhoz híven mindenki kivette a részét a bevásárlásból, mosogatásból és minden másból – két keréken, gyalog és vízen, tűző napon és zuhogó esőben.

A szállásunk olyan jó volt, hogy ha valaki megkérdez, hol verjen sátrat Fertőrákoson, biztosan ezt fogom ajánlani. Egy saját hűtőnk is volt a konyhában, ahol Ildi és Dóri minden este vacsorát főzött nekünk, és még finom kávét is

lehetett készíteni.

Innen aztán minden nap elmehettünk valahova: kirándultunk Magyarország legnyugatibb pontjára, Asztalfőre, kenuzhattunk a Fertő-tó rejtélyes nádrengetegében, felfedezhettük a fertődi Eszterházy-kastély titkos átjáróit, körbecicilizhettük a tavat, a strandon megnézhattuk, hogy milyen mély az iszap (nagyon). A szervezőink minden napra elláttak minket valamilyen programmal, unatkozni egy percünk sem maradt, és a biciklizések során a két Peti olyan jól vigyázott a nyájra, hogy egyetlen báránka sem vészett el.

Igaz, a hét folyamán titokzatos eseményeknek is tanúi lehettünk, ugyanis

Pihenés Illnitzben

plüssmadarak, -medvék és -rénszarvasok tűntek el gazdáiktól, akik furfangosan próbálták kiszabadítani kedvenceiket még furfangosabb fogvatartóik karmaiból. Ám a tábor végén mindenre

fény derült, és Sopron óvárosában rejtvények sorozata vezetett el minket a kis árvákhoz... Olyan jó, hogy veletek lehet igazán játszani! És lehet esténként jókat beszélgetni és énekelni és Igét olvasni. Még arra is hajlandóak vagytok, hogy a soproni buszpályaudvaron vagy a nem éppen patyolattiszta biciklizállító kocsiban órákig kártyázunk a földön ülve. Vagy hogy vegyünk olyan nyalókát, amitől kék lesz a nyelvünk. Olyan is akad köztetek, aki csak néhány napra, vagy akár egyetlen estére elutazik az ország másik végébe, csak hogy együtt legyünk egy kicsit.

Amikor két éve azt mondtam (Abaffy) Zolinak, hogy picit kívülállónak érzem magam az ifiben, azzal indokolta, hogy nincs még elég közös élményünk. Azt hiszem, ezekből egyre több lesz, és ennek nagyon-nagyon örülök.

Köszönöm!

(Petró) Enikő

SZÉLRÓZSA-JELENTÉS

Szolnokon, a Tiszaligetben került megrendezésre az idei Szélrózsa, az országos evangélikus ifjúsági találkozó. Az egyházunk kis méretéhez képest hatalmas, ötnapos rendezvény, amely a hatodik volt a Szélrózsák sorában, a „Tenyereembe véstelek” ézsaiási mottót kapta. Isten eme féltőn szerető, feltétel nélküli ígéretének hívására csaknem kétezer ember gyűlt össze július 19 és 23 között Szolnokon az ország különböző részeiről és a határokon túlról is: evangélikusok és más felekezetűek, keresztények és keresők, fiatalok és kevésbé fiatalok. A programok kavalkádja

között egészen biztosan található magának mindenki kedvére valót. Reggel a napot közös énekléssel, majd áhítattal kezdtük, amelyet kiscsoportos beszélgetések követtek a Nagyszínpad előtti teret övező fák árnyékában. Ezután megkezdődtek a programok: előadások, vitafórumok, sport, vetélkedők, kézműveskedés, önmegvalósító-ház, lehetőségek piaca várták az érdeklődőket. Délután indultak a könnyű- és komolyzenei koncertek, a filmklub, a színház, s tovább folytatódtak az előadások és a fórumbeszélgetések. Megvitathattuk egyházunk, közéletünk, hi-

tünk aktuális problémáit, beszámolókat hallhattunk a különböző missziós tevékenységet folytató, segítő szervezetekkel, idegen kultúrákkal ismerkedhettünk meg, ifjú titánok és ismert együttesek zenéibe mélyedhettünk bele, vagy elvonulhattunk egy kicsit a világból a csendsátorba.

A sokszínű programsorozat még változatosabbá tételéhez gyülekezetünk is különféle módokon igyekezett hozzájárulni. Péntek délután Joób Máté lelkészünk tartott előadást – „Mit? Miért? Kinek?” címmel – doktori dolgozatának tárgyról, a magányonásról a Teológia mindenkinek házban. A magányonás múltjáról és jövőjéről, lehetséges megvalósulásáról evangélikus egyházunkban, s annak fontosságáról szóló előadást beszélgetés követte. Rögtön ezt követően a komolyzene-teremben gyülekezetünk zenekara adott koncertet a találkozó komolyzene iránt érdeklődőknek. Az együttes többek között Bach d-moll kettősversenyét (szóló: Hoós Andrea és Szűcs Kinga) adta elő Bence Gábor vezényletével. A kánikulába felfrissülést hozott Joplin közkedvelt ragtime-ja, és még izgalmasabb színt adott a hangversenynek, amikor néhány zenész saját hangszerét letéve különböző ütőhangszereken játszott – Zempléni László: Régi magyar táncok című darabjában. A péntek éjjeli hosszadalmas színpadépítési munka eredményeként szombat délután ifjúság színjátszó körünk ismét előadhatta a Kelenföldön már télen bemutatott Lázár Ervin mesefeldolgozást, A legkisebb boszorkányt. A színházterem megtelt az érdeklődőkből és az idő közben a táborra szakadó zivatar elől fedett helyre me-

nekülőkbből álló nézőkkel. Gyerekek és felnőttek egyaránt lenyűgözve figyelték Amarilla, a fiatal boszorkány szomorú történetét. A darab főszerepét ismét Bence Zsófi játszotta finom színészi játékkal, a szereplőgárdában végbement kisebb változások (Rilla: Török Lili, Világkovács, Róka: Kolba Gábor, Kovácsinas, Rókafi, Ló: Lőrincz Andi) pedig új lendületet, színeket adtak a történetnek. Az előadásnak hatalmas sikere volt, többen még másnap, harmadnap is emlegették, s gratulációkkal halmozták el a színjátszó kör tagjait.

Gyülekezetünk eképpen szolgált az idei, jubileumi Szélrózsán. A szervezők ismét az ilyen rendezvényekhez szükséges alapos szervezést, emellett a szeretetteljes, áldozatos odafigyelést tűzték ki célul maguk elé. Véleményem szerint ez – a kisebb-nagyobb emberi hibáktól eltekintve – nagyrészt sikerült is nekik.

Bence Áron

KÉPEK GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Fehérvári és kelenföldi gyülekezeti tagok a Nemzeti Múzeum bejárata előtt

Készülődés az éjszakai túrára – Gyerektábor

KÉPEK GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Érkezik a reggeli a gyerektáborba

Kirándulnak a gyerektáborosok

KÉPEK GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

„Mezítelen voltam és felruháztatok.” – Ifjúsági csendesnapok Albertin

Bibliaismereti verseny – Ifjúsági csendesnapok Albertin

KÉPEK GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Nyalókázás a fertődi kastély előtt – Ifjúsági tábor

...és az eredmény

„C-AKTA”

Bemutatkozik Czöndör István, hatodéves

Az első találkozás döntő! Nemcsak azért, mert az első benyomásaink nagyban meghatározzák, átformálják a másik embert (és magunkat is). Vagy azért, mert egymással kölcsönhatásban vannak azok, akik találkoznak. Még csak azért sem, mert a találkozás mindig új, mindig váratlanszerű, és tőlünk függetlenül valósul meg.

Azért döntő az első találkozás, mert mindig önmagunkkal szembesít. Nem mással, nem a helyszínnel, nem a körülményekkel, hanem csakis saját magunkkal. Az első találkozás formál és átalakít, segít újragondolni, hogy ki is vagyok. Egy kicsit más-ként távozunk el a végén, valamit ott hagyunk magunkból, mert hatással vagyunk egymásra.

Az első találkozás döntő, mert nem mi szabjuk meg az idejét, a körülményeit. Nem úgy történik, ahogyan azt mi jó előre eltervezzük, meglepetésszerű, új fordulatokat hoz, magában hordozza a születés titkait. Az első találkozás tükröt tart elénk, a tükörképünk pedig nem más, mint a másik ember, rajta láthatjuk meg igazán, hogy milyenek is vagyunk.

Az első találkozás valós ismereteket közöl rólad és rólam. A gondolataim és

a szavaim mélyén most találkozunk először. Nem vagyok más, csak betű és írásjel, szavak és mondatok talán értelmetlen kuszasága, de te már látod vagy inkább látni akarsz az arcom. Elképzeled, hogy milyen is lehetek... Látod, hogy milyennek akarsz látni.

A gondolatok és a szavak mentén való találkozás mélyebb mindennél, az alaktalan, megfoghatatlan ismerés, amit most ad nekünk ez a pár sor, hisz megnyitom magam. Megajándékozlak magammal! Értékes meglepetések vagyunk most egymásnak, hisz több az, amit egymásnak odanyújtunk, mint amit észlelünk. Mindig többet tudok elmondani, leírni magamról, mint amennyit a szemednek meg tudok mutatni. Tanuljunk együtt! Lássunk a szavak mélyére, nézzük meg, hogy mi van a dolgok mögött!

Mert semmivel sem több, sőt mennyivel kevesebb, ha csupán adathalmazokkal szembesítem Önöket. Olyan, mint egy személyi igazolvány első oldala, vagy egy rendőrségi akta, melyet fellepoztak a „C” betűnél.

Neve: *Czöndör István*
Születési helye és éve: *Celldömök (Vas megye) 1976.*

Anyja neve: *Szalai Piroska*

Lakhelye: *Budapest*

Családi állapota: *nős*

Felesége neve: *Czöndörné Horváth Eszter*

Hivatása / foglalkozása: *teológus*

Testmagasság / testsúly: *190 cm / 95 kg*

Örültem, hogy TALÁLkoztunk! Viszontlátásra szeptemberben!

István

FELÚJÍTÁSI MUNKÁK A NYÁR FOLYAMÁN

Az iskolaév végét követően jelentős felújítási munkákba fogtunk a Magyar István utcai épületszárny alagsori részében, ahol gyülekezetünk legtöbb csoportja tartja foglalkozásait, összejöveteleit.

A munkák során teljesen megújultak a mellékhelyiségek, új burkolatokat, berendezési tárgyakat építettünk be, a gyülekezeti teremhez csatlakozó mosdóhelyiség pedig tágasabbá vált a belső elválasztófal kibontásával. A közösségi helyiségek a festésen kívül új világítást, a gyülekezeti terem és annak előtere pedig új PVC padlóburkolatot is kapott. Elbontottuk a hittanteremhez vezető szűk előszoba falát, így az alagsori helyiségekbe vezető előtér tágasabbá és világosabbá vált. A festési munkák a lépcsőházban is folytatódtak egészen a magasföldszinti részig. Ezt a szakaszt használjuk a legtöbbet, így ennek a felülete volt a legkopottabb. Mivel a klubhelyiséget a felnőtt ifi tagjai már a tavasz során saját maguk kifestették, mostanra a teljes alagsori rész megújult.

A nyári felújítások során – a presbitérium döntése értelmében – az irodák alatti teakonyha felújítása és átalakítása is megtörtént. Itt zajlik a szeretetvendégségeket és egyéb közös vendéglátásokat követő mosogatás, és itt tároljuk az ezekhez szükséges edényeket is. A helyiség – mivel eredetileg előtérnek épült – kevéssé volt alkalmas ezen feladatok ellátására, így itt egy kisebb átalakításra is szükség volt. Biztosítani kellett a mosogatóshoz szükséges melegvízellátást egy villanybojler felszerelésével. Az előtérhez csatlakozó mellékhelyiségbe mosdót szereltettünk.

Adományként kaptunk egy nagyobb méretű mosogatót, amihez szekrényt készítettünk, a vizes berendezési tárgyak környékét csempével burkoltattuk. A szeretetvendégségekre a tea főzést eddig egy kicsi, PB palackról üzemelő rezsóval oldottuk meg, erre a célra – szintén adományként – egy gáztűzhelyet kaptunk, aminek a bekötését el kellett végeztetnünk. Az átalakítási munkákat itt is festés követte, majd a padlót PVC-vel burkoltattuk.

A lelkészlakások közül idén Blázy Árpádék lakásában folytak kisebb felújítások. Ennek keretében egy szoba és a korábban többször beázott mellékhelyiségek festésére került sor, továbbá elvégeztettük néhány nyílászáró javítását, szigetelését, kicseréltettük a konyha szabadba nyíló ajtaját.

A munkák előtt és után a rakodásban és takarításban sok segítséget kaptunk több testvérünkötől is, de külön ki kell emelnünk *Sutyinszky Katalin* egyházfink és *Mády Rezsóné* gondnokunk áldozatos helytállását.

A munkák teljes elszámolása még nem fejeződött be, de költsége 1,5 millió Ft körül várható.

A felújítási munkák elvégeztetése nem lett volna lehetséges testvéreink adakozása nélkül. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik erre a célra adományt adtak.

Az épületrészek megújulása felett érzett örömünket azonban kicsit beárnyékolta az, hogy egy július végi nagy záporosó következtében a templompincét elöntötte a csatornából visszaáradó víz. Ez komoly károkat okozott a pince

egyes helyiségeiben és a felújítási munkák miatt lent tárolt bútorokban és berendezési tárgyokban. Szerencsére a felújított helyiségeket nem érintette az áradás, de így is nagy veszteségeket okozott.

Azóta a gondot némileg enyhítette, hogy a hittantábor ideje alatt komoly szervezés eredményeképpen tizenöt segítőkész gyülekezeti tag – fiatalok, idősebbek, édesanyák, édesapák, pres-

biterek – egy teljes napjukat rászánták a közös munkára. A pincébe helyezett tárgyakról letisztították a rákeményedett sarat, valamint a már letisztított bútorokat és berendezési tárgyakat a helyükre cipelték. Külön köszönet az ifjúságnak, akik az egész szétszedett konyhát rendbe rakták, valamint a cipekedés oroszlánrészét vállalták.

Szepesfalvy Ákos

NÉHÁNY GONDOLAT AZ ISTENTISZTELETÜNKRŐL

Közös döntés előkészítése

Egyházunkban közel tíz éve alakult meg az Agendaszerkesztő és Liturgiai Bizottság, amely az Országos Közgyűléstől azt a feladatot kapta, hogy javaslatot tegyen egy új istentiszteleti rendre. A hosszú munka eredményeként tavaly elkészült a *Liturgikus könyv* (új agenda), amelynek összeállításában Bence Gábor, gyülekezetünk kántora is aktívan részt vett.

Az új istentiszteleti rend megismertetése és kipróbálása több gyülekezetben problémát és feszültséget eredményezett. Ezért a mi gyülekezetünk vezetőisége a presbitériummal egyetértve arra az elhatározásra jutott, hogy csak fokozatosan és kellő magyarázattal kísérve kívánjuk megismertetni a hívekkel az új istentiszteleti rendet. Erre a feladatra a presbitérium egy külön munkacsoportot is létrehozott. Célunk az, hogy a fokozatos megismertetéssel a gyülekezeti tagok számára kellő idő és figyelem jusson a változások megértésére és mérlegelésére. A végleges döntést arra vonatkozóan, hogy melyik istentiszteleti rendet használjuk a jövő-

ben, egyházunk elnöksége a gyülekezetekre bízta.

A fokozatosság jegyében milyen változásokat figyelhetünk meg eddig?

1. A harangozást követően az istentiszteletek köszöntéssel kezdődnek. A lelkészek néhány mondatban tájékoztatják a híveket az istentisztelet témájáról és az ünnep jellegéről, ezzel is segítve a ráhangolódást és a tudatos jelenléteket. 2. A bevezető zsoltár (Introitus zsoltár) és a rövid összefoglaló imádság (Kollekta) az új Liturgikus könyvből szólal meg. 3. A főének (Graduále-ének) mindig az adott ünnep jellegére, központi mondanivalójára utal, az igehirdetést követő ének pedig a prédikációban elhangzottakhoz kapcsolódik. 4. A gyülekezeti hirdetést követő imádság (Oratio oecumenica) szakaszos, amelybe a gyülekezeti tagok is bekapcsolódnak a következő mondat: *Urunk, hallgass meg minket!* Ezzel is az imádság közösségi jellege erősödhet meg.

A következő tervezett változásokról:

1. Amikor csak lehet, az igehirdetési

alapige mellett két lekciónak lennie, ezzel is erősítve a Szentírás szerepét. Így minden vasárnap hallhatnánk öszövet-ségi, levélbeli és evangéliumi igéket. 2. Az úrvacsorai liturgia bevezető részének, a nagy hálaadó imádságnak (Praefatio) a változó részeit az új Liturgikus könyvből olvasnák fel a lelkészek. 3. Az úrvacsorai liturgiában a következő sorrendet követnénk: a Szentlélek segítségül hívása (Epiklézis) – szerzési igék – Miatyánk. Ezzel is hangsúlyozva, hogy a hit a Szentlélek munkája, melyet Jézus testét és vérével vehetjük.

A fent említett változások természetesen még nem foglalják teljes egészében magukban azokat az eltéréseket, amelyek a régi és az új istentiszteleti rendek között fennállnak. Az új rend fokozatos megismertetése és használata némi bizonytalanságot is eredményezhet, de reményiségünk szerint egyszer elvezethet oda, hogy majdan két megismert és használt rend közül döntsünk.

Szeretnénk a jövőben is törekedni a minél szélesebb körű tájékoztatásra a közös, átgondolt döntésünk érdekében.

Joób Máté

A FASORI GIMNÁZIUM

„A nagy szándékok akkor is létrehozhatnak valamit, ha netán nem valósíthatók meg teljesen.” (Németh László)

Formanekné Missura Mária, gyülekezetünk tagja az újonnan megválasztott fasori igazgató, dr. Ódor László mellett vállalta el az igazgatóhelyettesi munkát a nagymúltú Budapesti Evangélikus Gimnáziumban.

– Kedves Mária! Hogyan kezdődött a kapcsolata a Fasori Gimnáziummal?

– 1991 tavaszán olvastam az Evangélikus Életben a hirdetést, mely szerint több tanárt keresnek. Félve pályáztam kezdőként, hiszen elvárás volt a tudományos munka, kérték pl. a korábbi publikációk listáját. Bekerültem, s persze kiderült, hogy vannak ugyan kutatói háttérrel rendelkező kollégák is, de azért a társaság zöme fiatal, lelkes elkötelezett tanár. Kiváló diákjaink voltak akkoriban, öröm volt tanítani. Sokáig azonban részben a gyerekeim, részben további egyetemi tanulmányaim miatt csak félállásban dolgoztam.

– A félénk kezdő tavaly óta igazgatóhe-

lyettes. Mikor kezdte ezt a feladatkört, és milyen munkát is jelent ez valójában?

– Az elmúlt tanév második félévétől kért fel és bízott meg az új igazgatónk helyettesi munkakörrel. Hozzám a humán tantárgyak, a napi szervezési munkák, illetve az iskola hosszútávú fejlesztésének segítése tartozik. Kezdetben a fenti Németh László idézet – amelyet tavaly találtam – segített sokat a munkámban. Abban, hogy ne csüggedjek el, ha a befektetett energia nem azonnal térült meg. Mostanra már remélhetőleg újból megszokottá vált a felelősségteljes munkavégzés, és így talán azt a komoly elhatározásunkat, hogy újra elismert és minőségi iskola legyünk meg is fogjuk tudni tartani. Istennek hála, a kollégák jó partnerek, hiszen mindenki úgy érzi, hogy van miért dolgozni, s így érezhetően megepezdült az élet.

– *Érik-e megelégedések a munkájában?*

– Megelégedések természetesen érnek minden irányból. Örömmel vesszük észre, hogy mennyi jó diákunk van például. Most, hogy ők is több lehetőséget kapnak iskolájuk fellendítésében, kiderül, milyen sokan tudnak felelősen, éretten gondolkozni. Nagy öröm, hogy idén nyáron komoly felújítási munkákat tudtunk elvégezni, amire eddig alig került sor a Fasorban. Új könyvtárunk lesz, ahol a diákok is internethez juthatnak, és sikerült a folyósokat valamint a két új ötödik osztály termetét ki-festetni. Sikerült egy kisbuszt is vennünk, így kisebb diákcsoportok elutazhatnak a különböző közeli gyülekezetekbe, hogy ismertté tegyék iskolánkat. Úgy érzem, a fellendülés adta lelkesedés mindenki-re kezd már átragadni.

– *Milyennek látja a gimnázium jövőjét?*

– Természetesen nagyon is reménytelinek. A mostani változtatások, a minőség egyértelmű elvárása mindenképpen előrébb visz minket. Ugyanakkor aggasztó, hogy anyagilag egyre nehezebb időszak elé néznek az iskolák, holtlott nekünk is pótolni kellene az évek során elmulasztott karbantartási és felújítási munkákat. Remélem, hogy a szellemi élet fellendülése és az oktatás hatékonyságának növelése a szülőket is nagyobb áldozatvállalásra serkenti. Fontosnak tartom ugyanakkor, hogy egyházunk, mint fenntartó, tényleg fenntartsa iskoláit, hiszen az innen kikerülő fiatalok lesznek majdan az egyház fenntartói. Nagy könnyebbség, hogy természetesen most már szigorúan ellenőrizzük a belső pénzügyeket, így a hozzánk juttatott anyagi felajánlások biztosan jó felhasználásra kerülnek. A sok elmaradt munkát mielőbbi pótlására azonban még további segítség is kellene.

– *Az anyagiakon kívül hogyan kapcsolódik az iskola az egyház életéhez?*

– Nagy örömünkre szolgál, hogy szeptember elsején a tanévnyitó istentiszteleten egykori diákunkat és gyülekezetünk korábbi segédlelkészét, Győri Tamást beiktatták iskolalelkésznek. Sok ötlete, lelkesedése, munkája segít abban, hogy a Fasor igazi evangélikus gimnázium legyen, ahol a minőség és a lelkiség együtt fontos.

– *Isten áldja az iskola tanárait és diákjait! Köszönöm a beszélgetést.*

-isz-

(Az iskola honlapja:
www.fasor.inf.hu)

KELENFÖLD '56 KÖRÜL

Az állásából már korábban elmozdított, volt kelenföldi lelkészt és családját, Kendeh Györgyöt 1951-ben kitelepítették a békésmegyei Kamutra. Részlet a vele készült riportból:

„Lehet, hogy elővették azt a ténykedésemet, hogy a kitelepítésre kerülő családokhoz a kelenföldi ifjúság néhány tagjával elmentünk és mentettük azt, ami néhány rövid óra alatt menthető volt. A kelenföldi parókiát, a pincét, a szuterén helyiségeket megtöltöttük bútorokkal, szőnyegekkel. ... A kamuti tanynán sokat olvastuk az Írást. Olyan személyes, meggyőződéses hit lett osztályrészünké, hogy a félelem, a rettegés eltűnt az életünkéből. Azt is elmondhatom, hogy ez az az ajándék, amit még ma is magunkénak valunk. Közben igyekeztünk kapcsolatot tartani a gyülekezet többi kitelepítettjével is. Botta István volt az „otthon maradt bázis”, akinek segítségével rengeteg problémánk megoldódott. ... Egyszer megjelent a mezőberényi főtörzsőrmester és egy darab papírt nyújtott felém. Arra kért, hogy a kitelepítést megszüntető értesítést írjam alá és közöljem vele, hogy hova költözködöm innen. Megvolt hát a váratlanul érkezett véghatározat arról, hogy mehetünk, ahova akarunk! Hova költözködik hát, tisztelendő úr? Itt maradok! – hangzott a rövid válasz. Mondja, főtörzsőrmester úr, hova menjek? Lakásom nincs, házam, földem sincs, itt meg csak megvagyunk. ... 1955-ben jött aztán a tévesztés veszedelme, innen hát mennünk kellett, de hova? A mentő, segítő szeretet utat nyitott. A kelenföldiek közül Biedermann néninek Piliscsabán volt egy nyári nyaralója, deszkafallal, de használható kályhával. ... Elfogadtuk. ... Nem sokkal később aztán rehabilitáltak.”

(In: „Nem voltam egyedül”, riporter: ifj. Zászkaliczky Pál, 1993)

1956 nyarán új szelek kezdtek el fújni. Oka ennek a személyi kultusz ideje utáni oldódás, és az Egyházak Világtanácsának Magyarországra tervezett központi bizottsági tanácskozása volt.

Állami és egyházi vonalon lassan bontakozott ki a rehabilitáció nyomán a visszaálló rend. A magyar nép forradalmát ugyan a behívott szovjet csapatok véresen leverték és megtorolták, de az egyház némi „szabadságot” kap. Ordass Lajos 1956. október végén újra el látja a püspöki tisztelet, amelytől jogtalanul és igazságtalanul megfosztották. Kendeh György pedig már október közepén ismét a kelenföldi lelkészi állásban szolgálhat.

Az országszerte megelevenedő egyházi élet – hitoktatás az iskolákban, evangélicizációk, konferenciák – Kelenföldön többszörösen is jellemző lesz a szeretett és sokáig hiányolt lelkész visszatéréseivel. (In *Épüljetek fel lelki házzá!* Bence Imre, 1992)

Később Ordass püspök őt bízta meg a külföldi segélyszervezetektől érkezett adományok szétosztásával, így Kelenföld ismét bekerült az egyházi élet vérkeringésébe. Precíz és részletes kimutatásai példát adhatnak mindenkinek, akire sáfárságot bízta. A gyülekezet fiatalsága sokat segített ezen a téren is. A segélyosztás országos munkája mellett Kendeh György és munkatársai nem hanyagolták el a gyülekezet ügyét sem. Volt energiájuk arra, hogy tatarozzák a templomot, sok felújítást végez-

zenek. ... A gyülekezet pezsgő életének jele volt az is, hogy megalakult a Farkasréti Közös Bizottság, hogy megszerezzék a XI. kerület Németvölgy út

138. sz. ingatlant, s azon közös protestáns imaházat építsenek, Korompay György tervei alapján. (In: *Evangelikusok Kelenföldön*, Bencze Imre, 1998)

HÍREK

Szeretettel adjuk hírül, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház új országos felügyelőjét, *Próhla Gergelyt* 2006. október 27-én, délután négy órakor a Deák téri evangélikus templomban iktatja be tisztségébe *Ittész János* elnök püspök.

Kedves Testvérek!

A döntést, mely szerint országos felügyelői beiktatásomra a Deák téren kerül sor, hosszas vívódás és vita előzte meg. Azt szerettem volna, ha a helyszín a kelenföldi templom lesz, ám végül is igazat kellett adnom püspökeinknek, akik – megértve és elfogadva az érzelmi szempontokat – a templom méretei miatt a nagyobb helyszínt javasolták.

Amint ezt többször is elmondtam és leírtam már, nagyon fontosnak tartom, hogy országos felügyelői megbízatásom teljesítése során is megtapasztalhassam anyagyülekezetem óvó, de semmiképp sem kritikátlan támogatását. Éppen ezért szeretettel hívom és várom a kelenföldi gyülekezet minden tagját beiktatásomra!

Próhla Gergely

Június 22-én a Budavárban lezajlott az új **egyházmegyei közgyűlés** alakuló ülése, amelyen elhangzott *Bence Imre* esperes és ifj. *Fabiny Tibor* felügyelő székfoglaló előadása, valamint levezették a választásokat. Ezek eredményeként gyülekezetünk-ből is többen kaptak egyházmegyei tisztséget az idén kezdődő hatéves ciklusra:

Basa István – ifjúsági felelős

Blázy Árpád – espereshelyettes, jelölőbizottsági tag, zsinati lelkész póttag

Egerszegi Béla – számvevőszéki elnök

Harmati Béla László – zsinati nemlelkész küldött

Ittész András – zsinati nemlelkész póttag

Metzlerné Bíró Mária – gazdasági felelős

Schermann Ákos – gyűjteményi felelős

Szepesfalvy Ákos – gazdasági bizottsági tag

Közülük *Basa István*, *Blázy Árpád* és *Metzlerné Bíró Mária* tisztségénél fogva tagja lett az egyházmegye szűkebb vezetőségének, a héttagú presbitériumnak is. Isten áldja meg minden megbízatást kapott testvérünk munkáját, és adjon nekik erőt ahhoz, hogy felelősen és jó szívvvel végezzék egyházmegyei szolgálatukat!

Június 17-én a **kézimunkakör** tagjai meglátogatták a **Kálvin téri Református Gyülekezet** kézimunkakörét. A beszélgetések és ötletcserék után megköszöntük azt a segítséget, amelyet re-

Konfirmáció (2006. május 21.)

(felső sor) Nagy Benedek, Bereznai Dávid, Blázy Árpád lelkész, Pálmai Norbert, Bácsváry Péter, (alsó sor) Sütő-Nagy Kinga, Garancsi Kinga, Joós Zsombor, Agócs Anita és Csizmadia Lilla

formátus asszonytestvéreink nyújtottak az énekeskönyv borítók előnyomtatásában.

Júliusban sepsiszentgyörgyi testvér-**gyülekezetünkbe látogattak** Blázy Árpád és családja, ahol Blázy Árpádné Márti igehirdetéssel szolgált az istentiszteleten.

Szeptember második vasárnapján indul a Bocskai úton a 11 órás istentisztelettel párhuzamos **gyerekbibliakör** az alagsori helyiségekben. Az együttléti közös énekléssel kezdődik, majd a gyerekek korosztály szerint három csoportban ismerkednek játékosan a Bibliával, az egyház és az ünnepek üzenetével. *Inotai Dóra, Nagy Zsófia* és *Sütő Nagy Kriszta* idén állandóra kapcsolódnak be ebbe a munkába; *Réthelyi Orsi* pedig átkerült a nagyok – negyedik osztálytól konfirmandusig – csoportjához. Öröm-

mel köszöntjük az új segítőköt! A bölcsődés korú apróságokat – és igény szerint szüleiket – a templomból nyíló tanácsteremben várja *Nemes Ildikó, Kéri Csenge* és *Ruzicska Péter* kiterített szőnyeggel és két kosárnyi játékkal. Ez alatt a szülők a hangszórón keresztül követhetik az istentiszteletet.

Új kezdeményezés indult a havonkénti családi istentiszteletek utáni együttléti keretében. Célként lett megfogalmazva, hogy az ekkor szokásos kávé és szörp vásárlásával egyrészt a **méltányos kereskedelem (fair trade)** elvét próbáljuk követni. (Vagyis, hogy olyan kávé vegyünk, amelyhez nem kapcsolódik munkaerő-kizsákmányolás, hanem a haszon egy része valóban visszajut a kávéföldéken dolgozó szegényekhez.)

MEGHÍVÓ AZ ŐSZI HÁZASKÖRI ALKALMAKRA

Az új munkaévben a gyülekezetünkben szolgált és tudományos munkát végző vagy már fokozatot szerzett testvéreinket hívjuk meg egy-egy estére. Rövid vitaindító előadás keretében beszámolnak majd választott témájukról, kutatásaikról.

2006. október 6. – *Petri Gábor* lelkész-jelölt

2006. november 10. – *Dr. Cserháti Márta*

2006. december 8. – *Dr. Csepregi András*

Az alkalmak pénteken este 20.00 órakor kezdődnek tanácstermünkben. Az alkalmak nyitottak, ezért minden kedves érdeklődő Testvérünket szeretettel hívjuk és várjuk!

Másrészt a **magyarországi termelést** igyekszünk támogatni valamilyen hazai, lehetőleg természetes alapú termék vásárlásával. A családok felváltva vállalják az előkészítést, és minden családtól kis anyagi hozzájárulást kérünk a közösen elfogyasztott szörpös-kávés-kekszes „lakomáért”.

A nyári hittantábor vezetői kirándulós tábortalálkozót szerveznek korosztályonként. A nagyok **szeptember 30-án** kirándulnak, majd közösen vesznek részt az októberi családi istentiszteleten, a kicsik pedig **október 7-ét** töltik együtt. Érdeklődni lehet Blázy Árpád-nénál és Réthelyi Orsinál.

Örömmel adjuk hírül, hogy létrehoztuk gyülekezetünk „fraternet-kelenfold” nevű e-mailes levelezőlistáját. A listára csak a feljelentkezett tagok írhatnak, de ez a lehetőség nyitott minden gyülekezeti tagunk felé. Jelentkezni a **fraternet-kelenfold-subscribe@lutheran.hu** címre küldött, szöveg nélküli e-maillal lehet. A jelentkezés moderált: először egy automatikusan küldött válaszra meg kell erősíteni a jelentkezést, majd a lista moderátora engedélyezi a cím felvételét. Technikai problémák esetén közvetle-

KONFIRMÁCIÓI OKTATÁS

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk és várjuk a konfirmandus korú gyermekeket **konfirmációi előkészítőre**.

Az első alkalom:
időpontja: 2006. október 6., péntek
du. 16.00 óra
helye: tanácsterem

Az alkalmak (ettől kezdve) minden pénteken ugyanebben az időpontban lesznek.

Jelentkezni lehet: Blázy Árpád lelkésznel ill. a Lelkészi Hivatalban.

nül a moderátornak lehet írni (andras.ittzes@uni-corvinus.hu).

A listán elsősorban a saját gyülekezetünkkel kapcsolatos leveleket szeretnénk továbbítani, másodsorban az egyházunkkal, hitünkkel kapcsolatos témákat, harmadsorban pedig egyéb közérdekű híreket.

Legyen az Úristen áldása ezen az új lehetőségen, hogy ez által is épüljön a közösség gyülekezetünkben!

GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

GYERMEKALKALMAK

Gyermekbibliakör: a hó 1. vasárnapja kivételével vasárnaponként 11.00-tól három korcsoportban, az alagsorban.

Gyermek istentiszteletek: karácsony, húsvét, pünkösd első napján, 11.00-kor a gyülekezeti teremben *Blázy Árpádné*

Gyermekmegőrzés: a vasárnapi 11.00

órai istentisztelet alatt, 0–3 éves korig
Nemes Ildikó és munkatársai

HITTANÓRÁK

Gyülekezeti hittan:

Bocskai út:

csütörtök, 16.30–17.30 Czöndör István
péntek, 16.00–17.00, 1–7. o. két csoportban: Tóthné Gaál Zsuzsa, Blázy Árpádné

Farkasrét: szerda, 18.00

Véghné Pozsgai Olga és Basa István

Konfirmációs előkészítő:

péntek, 16.00 Blázy Árpád

Óvodai hittan: Siroki úti Óvoda:

Blázy Árpádné, Nagy Zsófia

péntek, 9.30 kisebbek, 10.00 középsősök, 10.30 nagyobbak

Általános iskolai hittanok:

Gárdonyi G. Ált. Iskola:

péntek, 13.30 Blázy Árpádné

Bárdos Lajos Ált. Iskola:

szerda, 14.00 Blázy Árpádné

Gimnáziumi hittanok:

Szent Margit Gimnázium:

kedd, 7.00 Joób Máté

Szent Imre Gimnázium:

kedd, 14:15 Blázy Árpád

szerda, 17:00 (a Bocskai úton)

Blázy Árpád

CSERKÉSZET

Pénteken 17 órától:

Sas őr, vezető: Bence Győző

Összevont Pitypang és Fű őr,

vezető: Konkoly Csenge

Idén induló új fiúőrs elsős, másodikos

fiúknak, vezető: Gulácsy Horváth Ákos

Kedden 17.30: Farkas őr, vezető: Bence

Doma

IFJÚSÁGI ALKALMAK

Kisifi: péntek 17.30 gyülekezeti terem

Blázy Árpád és Joób Máté

Ifjúsági óra: péntek, 18.45 gyülekezeti terem

Blázy Árpád, Abaffy Zoltán, Joób Máté

Színjátéskör: hétfő, 19.00 tanácsterem

Abaffy Zoltán

Felnőtt ifjúsági: hétfő, 19.30 gyülekezeti terem

Joób Máté

BIBLIAÓRÁK

Nyugdíjasok bibliaórája: hétfő, 10.00

gyülekezeti terem Blázy Árpád,

Blázy Árpádné, Joób Máté

Gyülekezeti bibliaóra (bibliaiskola):

szerda, 18.00 gyülekezeti terem

Blázy Árpád

Házaspárok köre: hó 2. péntek, 20.00

tanácsterem

Blázy Árpád

ZENEI ALKALMAINK

Zenekari próba: szerda, 19.30 tanácsterem

terem

Bence Gábor

Énekkari próba: csütörtök, 19.00 tanácsterem

terem

Bence Gábor

KISMAMAKLUB

Minden hó utolsó hétfőjén 10.00–12.00

hittan terem

Véghné Pozsgai Olga

EGYÉB HAVONKÉNTI ALKALMAK

Kézimunkakör: kéthetente hétfő 11.00
Blázy Árpádné

Imaközösség: hó 1. csütörtök, 20.00
gyülekezeti terem, és a vasárnapi 11.00
órai istentisztelet előtt fél órával
Győríné dr. Drenyovszky Irén

Diakóniai közösség: szeretetvendég-
ség előtt, gyülekezeti terem
Mády Rezsóné, Missura Tiborné
és Joób Máté

Szeretetvendégség: minden hó 1.
szombat, 17.30
Joób Máté

**Katechetikai bizottság megbeszélé-
se:** negyedévente
Blázy Árpád

Újbuda TV „Életközelenben” című
adása: hó 1. és 3. hétfő este (azon a hé-
ten többször ismétlik)
A lelkészek

*Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem,
klub) a Magyar István utca felől közelíthe-
tők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.*

TELEFONSZÁMOK

Lelkészi hivatal	361-2159
Joób Máté igazgató lelkész	385-0820
Blázy Árpád lelkész	385-0244
Blázy Árpádné beoszt. lelkész	385-0244
Schulek Mátyás	
diakónus lelkész	337-8371
Ittész András felügyelő	209-4259
Kotsis Domokos	
másodfelügyelő	386-9626
Sass János másodfelügyelő	361-1493
Bence Gábor kántor	208-3779
Sutyinszky Katalin egyházi	385-0600

HIVATALI REND

A lelkészi hivatal nyitva tartása:
Hétfő–péntek 9–13 óra,
szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Joób Máté: hétfő, csütörtök 10–12 óra
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra
Blázy Árpádné: szerda 10–12 óra
és 17–19 óra

CSALÁDGONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32.,
tel.: 203-8365
kedd 14–17 óra között dr. Erdődy Tiborné

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus
Egyházköztség ingyenes lapja.
1114 Budapest, Bocskai út 10.
E-mail: kelenfold@lutheran.hu
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

**Megjelent 1300 példányban. Egy példány
előállításának költsége 120 forint. A lap készí-
téséhez adományokat elfogadunk, melye-
ket a templomi perselybe kérünk betenni.**

Felelős kiadó: dr. Ittész András
Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné,
Ittész Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet
Olvasószerkesztő: Bence Judit

Szerkesztőségi ügyekben kereshető
Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu
Tördelés: Luther Kiadó
Nyomás: Rózsa Nyomda